



CHRIST IS RISEN!

12 Prill, 2026

04/001

Për klerin, monastikët dhe besimtarët e Kishës Orthodhokse në Amerikë, të dashur në Zotin:

Krishti u Ngjall! Vërtet u Ngjall!

Një javë më parë dëgjuam Martën e shenjtë të shprehte besimin e saj në ngjalljen e të vdekurve kur tha: “E di se vëllai im do të ngjallet në ngjalljen e ditës së fundit” (Gjn. 11:24). Por Zoti ynë iu përgjigj: “Unë jam Ngjallja dhe Jeta,” dhe po atë ditë Ai e thirri Llazarin të dilte nga varri (Jn. 11:25, 43–44).

Ai e bëri këtë me fuqinë e Ngjalljes së Tij të triditëshme, një fuqi që nuk mund të kufizohet nga koha apo vendi. Pashka e Zotit nuk është një ngjarje si të tjerat, një hallkë më shumë në zinxhirin e shkakësisë apo një nyjë në vargun e rastësive. Nëpërmjet Mundimit dhe Ngjalljes së Krishtit, përjetësia hyjnore hyn në kohë; vdekshmëria ndeshet me jetën e përjetshme. Pashka e Krishtit nuk është vetëm ngjallja e të vdekurve në fund të kohës; ajo është edhe vetë përmbushja e kohës. Në dritën e Pashkës, të gjitha ngjarjet e tjera ndriçohen nga rrezatimi i pafund i shekullit të ardhshëm, i pandërprerë dhe i pamatë.

Fuqia e pakufishme dhe gjithëpërfshirëse e Ngjalljes së Zotit pasqyrohet edhe në mënyrën se si ne e kremtojmë ngjarjen e Pashkës. Ka një ditë në vit që ne e quajmë Pashkë. Megjithatë, e gjithë Java e Nditëshme konsiderohet gjithashtu si një ditë e vetme, një kremtim i vetëm i Pashkës. Po ashtu, festa vazhdon deri në Mbylljen e saj, në prag të Ngjijtjes së Zotit në Qiell. Dhe edhe pas kësaj, ne e përtërijmë kremtimin e pashkës çdo të diel, duke e zbukuruar përkujtimin tonë javor të Ditës së Zotit me një cikël të madhërisëm himnesh në nder të Ngjalljes.

Nga ana liturgjike, pra, shohim se Pashka nuk mund të kufizohet; fuqia e saj nuk mund të përmblihet brenda një dite të vetme apo edhe të një periudhe të tërë. Kjo është e vërtetë edhe në jetën e secilit prej nesh. Krishti u Ngjall, dhe për këtë arsye çdo çast na jep mundësinë e një fillimi të ri. Me fuqinë e Pashkës së Krishtit, e gjithë jeta jonë bëhet një mundësi e vazhdueshme për ripërtëritje dhe për të filluar përsëri.

Kjo do të thotë se gëzimi i këtij mëngjesi pashkor, gëzimi që përjetojmë kur zbulojmë varrin bosh në agimin e hershëm, nuk ka pse të pushojë kurrë. Po, Marta kishte të drejtë: Zoti do të na ngrejë në ditën e fundit. Por Ai është gjithashtu gati të na ngrejë sot, nesër dhe çdo ditë të jetës sonë. Ai mori mbi Vete pasojat e mëkatit tonë në Kryq, që të na çlirojë nga robëria e fuqisë së tij. Gëzimi i këtij çlirimi nuk ka pse të vijë vetëm në fund, apo vetëm një herë në vit: Pashka e Krishtit është gjithmonë me ne, në zemrat tona dhe në jetët tona.

Është lutja ime që kjo përvojë e Pashkës të mbetet me secilin prej jush gjatë gjithë kësaj jave, gjatë këtyre dyzet ditëve të gëzueshme të kremtimit dhe gjatë gjithë ditëve të jetës suaj. Lutem që, duke gjetur gëzim në fitoren e Tij, ju ta përjetoni atë fitore përsëri dhe përsëri, sa herë që ktheheni tek Ai dhe filloni nga e para. Nëse mbetemi besnikë ndaj Tij — jo përmes një përsosmërie të menjëhershme morale, por përmes pendimit tonë të qëndrueshëm dhe gatishmërisë për të filluar gjithmonë përsëri — Ai që quhet Besnik dhe i Vërtetë do të mbetet me siguri besnik ndaj nesh, dhe ne do të njohim gëzimin dhe fuqinë e Pashkës së Tij si tani, ashtu edhe në shekullin që do të vijë (Zb. 19:11; krh. 2 Tim. 2:12–13).

Atij që kaloi përmes errësirës së ferrit për të na ngritur në dritën e pashuar të Mbretërisë së Tij qiellore, tani e përherë dhe në jetë të jetëve — Krishtit, Perëndisë tonë të vërtetë, Qengjit Pashkal që jeton përgjithmonë — i qofshin gjithë lavdia dhe adhurimi, së bashku me Atin dhe Shpirtin e Tij të Tërë Shenjtë, tani e përherë dhe në jetë të jetëve.

Krishti u Ngjall! Vërtet u Ngjall!

I juaj në Krishtin e Ngjallur,

+Tikhon

Kryepeshkop i Uashingtonit

Mitropolit i Gjithë Amerikës dhe Kanadasë